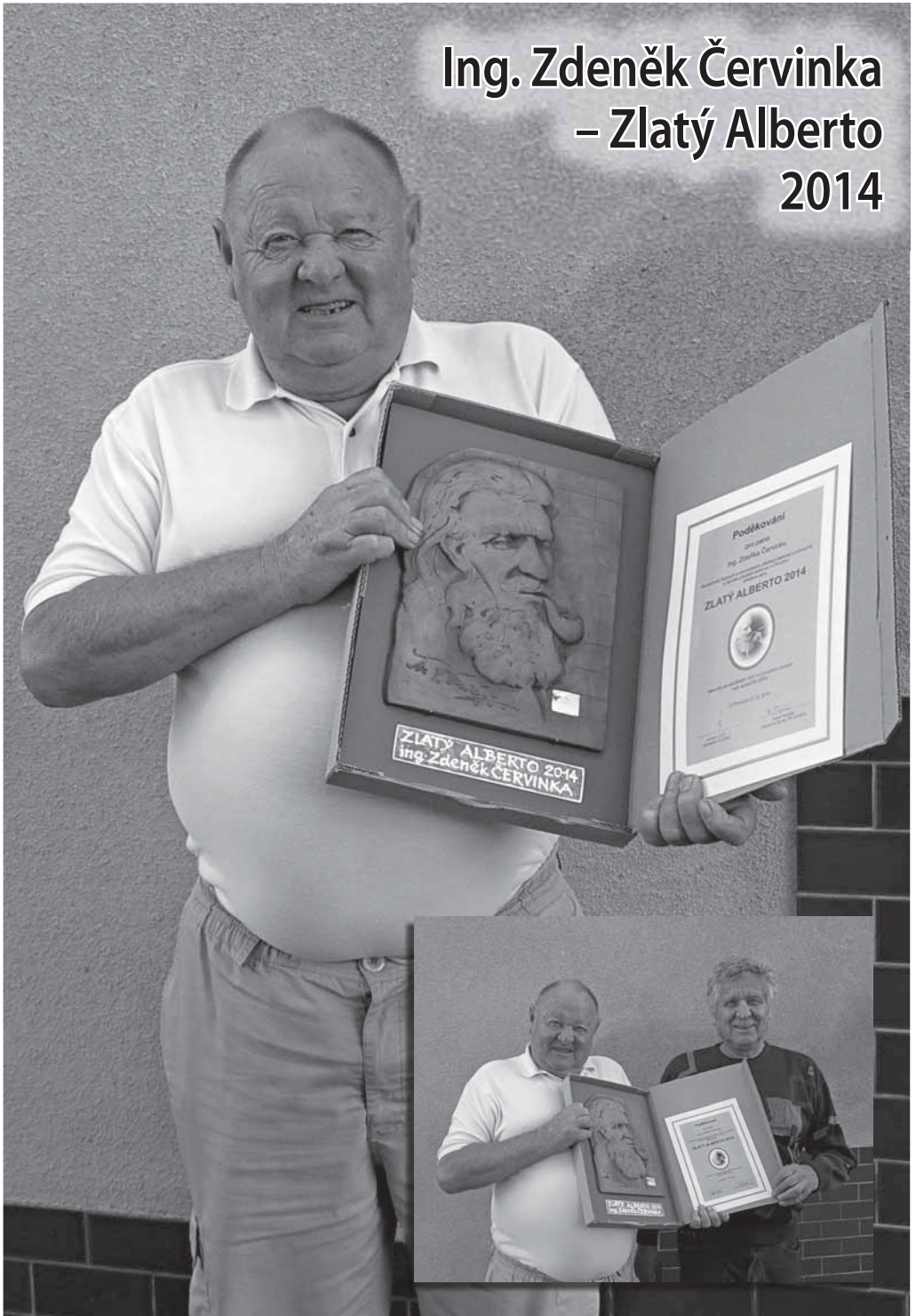

Ing. Zdeněk Červinka – Zlatý Alberto 2014

Zdeněk Červinka v Chrudimi 27. září 2014 a vpravo dole se svým bratrem Ladislavem

(Foto Jan Boháček)

Každý pokročilý kaktusář v Česku, když vysloví město Čelákovice, tak si k němu hned přidá rovnítko a za něj dosadí pojem bratři Červinkové. Oba jsou zasloužilí kaktusáři, oba se narodili a celý život bydlí v Čelákovících. Starší z bratrů Ing. Ladislav Červinka (5. 5. 1945) vystudoval SPŠE v Kutné Hoře a po vojně obor technická kybernetika na ČVUT v Praze. O dva roky mladší Ing. Zdeněk Červinka (19. 8. 1947) vystudoval SZTŠ v Brandýse nad Labem a po ní agronomickou fakultu VŠZ v Praze. O Láďovi se něco navíc dozvíte až v závěru příspěvku, protože nadpis už předem napovídá, že v centru pozornosti bude Zdeněk.

Ten obhájil diplomovou práci na katedře zahradnictví a do počátku 90. let pracoval v JZD Květen Nehvizdy jako agronom-specialista na zeleninu, i když mezi kaktusáři se proslavil produkcí chutných odrůd raných brambor. Od 1. 3. 1993 až dosud pracuje v Městském muzeu Čelákovice jako přírodovědec a kurátor sbírek. Jeho hlavní pracovní náplní je sběr a herbářování rostlin z Polabí a šišek jehličnanů (prozatím má uloženo cca 5000 herbářových položek). Je ženatý, má dvě dospělé děti, a tak trochu raritou je fakt, že v ulici U Hřiště si oba bratři počátkem 70. let postavili (proti sobě přes ulici) rodinné domy obklopené několika skleníky různého stáří a velikosti.

Ladislav Červinka v srpnu 2014

(Foto Jan Boháček)

Zdeněk Červinka v srpnu 2014

(Foto Jan Boháček)

Kaktusářské začátky obou bratrů byly až učebnicově příkladné. Sbírkou si založili ještě jako žáci ZDŠ tak, že „znárodnili“ kaktusy, které měla jejich maminka za okny. Doplnili u nich jmenovky a začali kaktusy pěstovat vědecky, jak by správný kaktusář měl a v podstatě musí. Zdeněk s Láďou měli velkou podporu své maminky, která pracovala v místní Krajské stanici mladých přírodovědců jako zahradnice a týden po maturitě Zdeňka složila podobnou zkoušku dálkového studia na SZŠ v Mělníku.

Zdeněk Červinka patří mezi nejdéle sloužící předsedy kaktusářských spolků v rámci SČSPKS.

O historii KK Čelákovice mi řekl mj. toto: „V roce 1959 jsme přemluvili k založení prvního kaktusářského kroužku p. Hynka Volkmera a naši mámu. Pochopitelně, že mezi kamarády jsme udělali propagaci a zajistili tak členskou základnu. Získali jsme i několik dospělých zájemců, ale ne všichni byli ochotni chodit na schůzky kroužku. Prvním předsedou jsem byl já, ale bylo mi jen 12 let, a tak ve skutečnosti to vedl pan Volkmer, jednatel výboru ČZS a zahradník v KSMP, kde pracoval s naší mámou. Zpočátku nás zahrádkáři vedli jako odbor kaktusářů, zvali mě i na výborové schůze, ale to bývalo hlavně před výstavou nebo nějakou jinou akcí. Kdy v roce 1959 byla zakládající schůze, to už bohužel nevíme. Nějaký

Pohled do sbírky Zdeňka Červinka – v popředí oblíbené rostliny rodu *Echinopsis*

(Foto Jan Boháček)

sešit s docházkou vedli dospělí (jednatel a pokladník), ale kde to skončilo, to jsme po letech už nezjistili. Naše kronika existuje od 70. let. Významným mezníkem byl rok 1965, kdy jsem byl už plnoletý, opustili jsme zahrádkáře a pionýry a založili si svůj spolek, i když pochopitelně zase pod svazem zahrádkářů.“

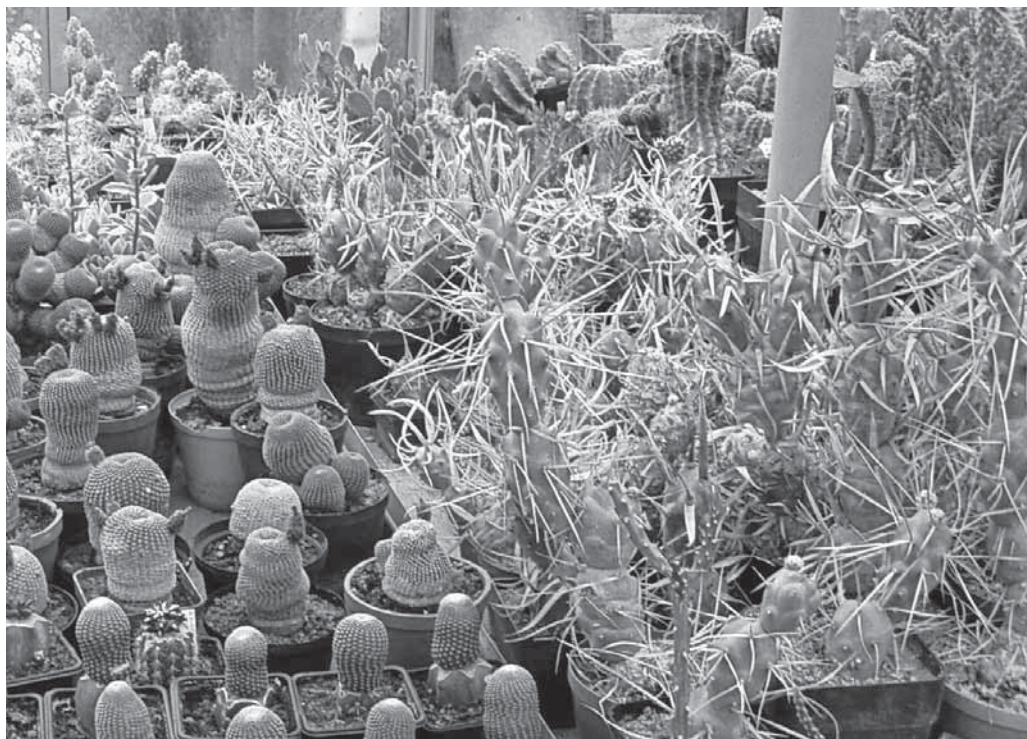
V pořadí již 15. Zlatý Alberto je mezi našimi kaktusáři velmi populární. Typický extrovert, známý svými přátelskými vztahy s řádově stovkami přátel společně záliby v ČR a na Slovensku. Oblíbený bavič při přátelských posezeních (Dračí sluj, akce jako Otevírání nebo Zamykání sezóny, výroční schůze spolků aj.) a hlavně zkušený organizátor spolkového života.

Nelze se proto divit, že po zacínání klíči při památém 17. listopadu 1989 byl jedním z prvních funkcionářů kaktusářských kroužků, který se velmi aktivně zapojil do všech jednání zaměřených na přípravu jiné, doslova nové organizace, zastřešující činnost kroužků a klubů pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů. V listopadu t. r., kdy budete číst 4. číslo časopisu a v něm tyto řádky, budou pamětníci vzpomínat na první schůzky a porevoluční kaktusářské pikle, které se staly před 25 lety. Na schůzkách a později i oficiálních jednáních Z. Červinka nechyběl a s bratrem Láďou pak kolem roku 2010 sepsal velmi podrobnou **Historii kaktusářství v ČR, ČSSR, ČR**

a **SR**. Její pracovní verze je volně dostupná na internetu a bez nadsázky lze říci, že dnes už patří do zlatého fondu Archivní sekce SČSPKS.

Takže už jen velmi krátce připomínám, že Z. Červinka byl od 17. února 1990 členem a o měsíc později už předsedou přípravného výboru, který měl za úkol založit novou Společnost pro kaktusy a sukulenty (SPKS), postavenou na principu kolektivního členství. Činnost tohoto PV se završila při ustavující valné hromadě 6. října 1990, na níž byl Zdeněk zvolen prvním předsedou výboru (prezidentem) SČSPKS. V této funkci setrval až do 30. listopadu 1996 a prožil v ní nejtěžší období Společnosti, kterou dnes už bereme jako samozřejmost. A když se kdykoliv zahledí do minulosti, tak vždy s pokorou připomíná, že „...kdyby se těchto jednání nezúčastnil JUDr. M. Veverka, nikdy by nevznikla tak nadčasově připravená organizace kaktusářů. Všimněte si, že zůstala »federální«, vyřešily se vztahy Brno–Praha i Čechy–Morava–Slovensko. Stanovy platí dodnes. Př. Veverka si pozdější udělení »Zlatého Alberta« už jen za tuto práci plně zasloužil, neboť především v roce 1990 byl jistě jediným nenahraditelným účastníkem jednání. Bez všech dalších, kteří budou prohlašovat, že založili SČSPKS, by se to jistě obešlo.“

Od roku 1996 byl Z. Červinka na valných hromadách

Pohled do sbírky Zdeňka Červinky – další oblíbené rostliny

(Foto Jan Boháček)

vždy zvolen jako místopředseda Společnosti za české regiony, dál vede KK v Čelákovících a doma udržuje velkou sbírku, v níž nejoblíbenější jsou rody Echinopsis, Tephrocactus a některé další původem z Jižní Ameriky. Těší ho skutečnost, že syn Zdeněk se víceméně potatil, protože má v obci Záluží v Čelákovících zahradnictví a zabývá se zahradní architekturou.

Závěrem rád plním slib, že přidám pár vět o Ladislavu Červinkovi. Ten je povahou opakem svého bratra, tj. zjevně typický introvert. Nikdy se nespécializoval, už 55 let se mu líbí všechny sukulentní druhy a v jeho sbírce jen místo rozhoduje o tom, co je v ní zastoupeno. A jak píše na klubovém webu: „Rád vysévám a roubuji a nerad stavím skleníky. Ostatně už snad ani není kde.“

Láda nejen že klubový web spravuje, ale díky letité praxi v oboru informačních technologií vytvořil dílo, které na patřičné ocenění zatím čeká. V roce 2014 zpřístupnil upravenou **datábázi jmen kaktusů**, v níž je zatím uloženo více než **3000 species**, **50 000 synonym** a **polních čísel**, **18 000 map** a **bezmála 3000 fotografií**. Databázi průběžně doplňuje, takže si při práci s internetem zadejte adresu <http://www.zahradycz.cz/kkweb/kaktusari.php>, a sami posuďte, o jak záslužnou práci se jedná.

Velkou propagací společné záliby byl v roce 1968 článek v časopisu ABC, v němž hlavní roli hráli Láda a Zdeněk. To mělo pokračování v televizním pořadu VLAŠTOVKA, po jehož vysílání dostali stovky dopisů a odpovídali na dotazy. A nakonec nabízím ještě jeden odkaz na webové stránky: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1095889602-barvy-zivota/205562221200038>. Ten patří internetovému vysílání České televize, kde v lednu 2006 (v pořadu BARVY ŽIVOTA) mohli diváci nahlédnout do skleníků u obou domů v ulici U Hřiště v Čelákovících a vyslechnout vzpomínání jejich majitelů.

Bratři Červinkové jsou u mě doma už více než 30 let zařazení ve škatulce s nápisem „Njmilejší přátelé společné záliby.“ Do našeho časopisu píšou o nich a na podobné téma už podruhé (viz Kaktusy, ročník XXVII, 1991, číslo 3, str. 67–68).

Za výbor SČSPKS jim přeji do dalších let hodně zdraví, veselé myslí a pěstitelských úspěchů. Také celá redakční rada blahopřeje oběma bratrům k obdivuhodné kaktusářské vytrvalosti, a Zdeňkovi navíc k výjimečné třešničce na dortu – k udělení ceny Zlatý Alberto 2014.

Jan Gratias